

Dette er et Statsspørgsmaal eller et kommunalt Spørgsmaal, det kan betragtes fra forskjellige Sider, men fra selve Sygekassens Standpunkt er det jo ligegyldigt, hvorfra Bidragene komme, naar de blot komme og komme i det Omfang, man ønsker. Det er altsaa ikke som Hovedbidrag, men som Støtte for den frivillige Bevægelse, at man skal give Tilskud. At nu det Offentlige maa stille visse Bilkkaar overfor Sygekasserne, synes mig at være en given Sag. Det Offentlige maa for det Første — saaledes som jeg foreløbig nævnte — stille sig saaledes, at det siger: Ja; naar vi bidrage til disse Sygekasser, maa vi ogsaa have Sikkerhed for, at de ere i Stand til at opfylde deres Formaal. Hvad nu Sygekassernes Formaal angaar, kan det vel siges saa nogenlunde at være det, at stille de økonomisk mindre velstillede Medborgere, dem, som mangle fast økonomisk Grund under Fødderne, som ere stillede saaledes, at de blot paa Grund af et Sygdomstilfælde kunne blive nødsagede til at ty til offentlig Hjælp, naahængige ved at sikkre dem den Hjælp, de behøve for sig selv og Familie, naar Sygdommen rammer. Netop fra dette Synspunkt af, og fordi man maa have — i alt Fald har jeg det for min Person — en ikke ringe Tro til den Bevægelse, har man, som det ærede Medlem fra Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Holck) i Gaar nævnte, kunnet bygge videre og kan fremdeles bygge videre paa Sygekasseordningen, saaledes som det ogsaa er flet i Lovforslaget angaaende Fattigvæsenets Ordning. Jeg siger ikke, at man kan bygge Alt paa det, men man kan bygge Noget derpaa, og det her foreliggende er jo netop bygget derpaa. Man maa altsaa stille visse Bilkkaar for og have et vist Tilsyn med Sygekasserne. Det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (K. Clausen), som iøvrigt sluttede sig til Forslaget og dets Grundtanke, var nu bange for, at dette vilde virke meget generende og gjøre Indgreb i Sygekassernes Selvstyrelsesret. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har set ganske rigtig paa dette Forhold. Forslaget giver tværtimod Sygekasserne en Støtte. Det er jo nemlig nødvendigt at oparbejde Regnskabsvæsenet, at hde nogen Hjælp dertil, at have En, der kan beregne de Bidrag, der skulle fordeles til forskellige Sygekasser og i det Hele nødvendigt at støtte dem paa forskellige Maade. Der kan være Sygekasser, hvis Styrelse foretaas af meget fremragende og intelligente Mænd, som ere i Stand til at styre Alt selvstændig, og for dem veed jeg meget vel, at dette ikke er velkomment, da det ikke er nødvendigt. Men der er ogsaa mangfoldige Sygekasser, hvis Bestyrelse be-

staar af meget jævne Folk, og at man hjælper dem til at faae Orden i Regnskabsvæsenet, tror jeg i flere Retninger vil findes i sin Orden. Jeg tror derfor, at dette vil virke som en Støtte paa samme Maade, som Tilfældet har været ved Sparekassenspektionen. Det kan gjerne være, at de med Hensyn til denne givne Regler nogle Steder have været sølte som en Gene, men det er ganske sikkert, at de mange Steder have været sølte som en Støtte og have bidraget meget til at faae Regnskabsvæsenet i Orden, Noget, som enhver god Institution maa ønske at faae paa den simpleste og lempeligste Maade. Det samme ærede Medlem havde Indvendinger med Hensyn til Bestemmelsen i § 5, som jeg for Næsten ikke har foreslaaet; den er i sin nuværende Form kommen ind i Landstinget. Jeg fortaar ikke ret, at han kan indvende Noget mod denne Bestemmelse. Den giver jo dem, der ønske at blive Medlemmer, Bestyttelse mod Sygekassens Bestyrelse, idet den siger, at denne ikke ubetinget skal kunne vrage efter eget Skjøn; hvis en Mand fyldestgjør de almindelige Bilkkaar, der kræves for Optagelse, saa maa Bestyrelsen ikke lade være med at optage ham. Hvorledes man vil ordne dette, kan jo være et Spørgsmaal for sig, men det forekommer mig, at naar man i det Hele ordner Forholdet som nu med Afgang fra den ene Sygekasse til den anden, hvor det er nødvendigt, saa maa man have en Bestemmelse, som sikker dem, der ønske at blive Medlemmer, mod, at der bliver gjort dem Uret. Der kan jo meget godt være Tale om, at man, naar denne Lov er kommen, kan komme til en mere frivillig korporativ Ordning for Sygekasserne, hvad jeg anser for meget ønskeligt. Dette blev nævnt i Gaar af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), og jeg tror allerede, der er Noget i Gang i den Retning, men det hindres jo ikke paa nogen Maade ved denne Lov. Jeg kan ganske tiltræde en Bemærkning af samme ærede Medlem om, at, naar man sammenligner 1875—78, hvor dette Spørgsmaal jo allerede var oppe i Arbejderkommissionen, og nu, saa kommer man til Erkjendelse af, at det, der skal ordnes, er noget Mere, end man den Gang troede. Den Gang, kan man sige, sluttede man sig til det saakaldte engleste System, idet man blot vilde give visse Bevilgninger og visse Rettelser samt Tilsyn. Dette Lovforslag gaar imidlertid et langt Skridt videre, idet det tilsiger Tilskud fra det Offentlige, og dette er efter min Mening den principielle Forskiel mellem dette Forslag og de tidligere, der have været fremme,